

DOPISY - NEZNĀ•MĀ• ZNĀ•MĀ•

ĀšterĀ½, 04 prosinec 2007

Virtuální ĀlovĀk je nĀco mezi mimozemšĀřanem, Shrekovou milovanou Fionou a kdo ví, tĀ™eba vaším sousedem odnaproti. MĀĀ¾e to ve skuteĀnosti bĀt kdokoli. NezáleĀí totiĀ¾ vĀbec na tom, za koho jej máte... Osobu Ā¾enského pohlaví, o které bude dnes Ā™eĀ, jsem si v podstatĀ pĀ™edstavovala spíš jako zrudĀného tĀ™iašedesátiletého kuchaĀ™e na penzi.

(Nemá uĀ¾ zas tak moc co dĀlat, uĀ¾ má „nĀco ujeta" a souĀasnĀ hodnĀ ví a zná. Tak proĀ to, co umí, nedat dá Ā¾e?) JenĀ¾e - zhmotnit si (jako kyperský sochaĀ™ v Ovidiových PromĀnách) svou pĀ™edstavu, svou Pygmalion, je dopátrat se pravého originálu je vĀc druhá. KdyĀ¾ jsem - docela dlouhou dobu - nacházela v poštĀ v pĀ™ílohách zajímavé spisky, podepsané kytiĀkovým jménem Florentýna, nechávalo mne to pomĀrnĀ dlouhou dobu chladnou. Já sice dobrej dlabaneĀek ráda, ale v kuchyĀ není, na rozdíl od mého muĀ¾e, pro mne stĀ™edobodem vesmíru. KdyĀ¾ jsem však dotyĀnou vidĀla naĀ¾ivo, respektive na fotkách, nechtĀlo se mi vĀĀ™it.... Poslala jsem jí tedy pár otázek. AH Danielko, napsat a odpovĀdĀt ti jsem si dala na seznam svých úkolĀ pro víkend. VĀera jsem se totiĀ¾ dívala na tvé stránce Klobouk dolĀ, jsi v tom dobrá, ty stránky jsou prostĀ bájeĀné, Ātivé, se zajímavým obsahem a to se dneska vidí málokde. Jsem moc ráda, Ā¾e jsi se ozvala. A musím tĀ ubezpeĀit, fakt jsem skuteĀná. NepoĀdná, chaotická, pohodlná a zmlsaná perfekcionalistka. A k tomu mám doma ĀtyĀmi dĀti... Jo, a hubená taky nejsem, protoĀ¾e na mĀj zadek se kalhoty snad ani neprodávají. Akorát jsem si dokázala po všech tĀch porodech udržĀet stejnou váhu. Mojí tajnou zbraní je totiĀ¾ bĀh. Je to jako ve filmu Po Āem Ā¾eny touĀí, kdyĀ¾ Helen Hunt vymýšlela slogan nĀ kampaĀ pro Nike: "BĀh není Āádny závod, Āádná soutĀĀ¾, je to jen sport, kdy mĀĀ¾u bĀt chvíli jen sama se sebou. Ā plínky, Āádné bolístky, Āádné sourozenecké hádky a boje." Teda ne Ā¾e bych svoje dĀti nemilovala, ale tuhle intimní pĀ™íhodinku si prostĀ nedokáĀu nĀkolikrát týdnĀ upĀ™ít. Navíc to skvĀle zapadá do mého pĀ™eplnĀného programu. co dĀlám, kdyĀ¾ dĀlám? No... Ā¾iví mĀ manĀ¾el, takĀ¾e můj nepsanou povinností je postarat se o domácnost, prádlo, dĀjídlu a sebe. Ale protoĀ¾e trocha seberealizace nemĀĀ¾e bĀt na škodu, snaĀím se obĀas nĀco napsat a získat po nejsem úplnĀ odkázaná na svého drahého. TakĀ¾e sem tam nĀco napíšu - napsala jsem napĀ™íklad kuchaĀ™ku a to vypadá, Ā¾e další kníĀka bude na cestĀ... NĀkdy je to ale boj, namísto toho, abych si koneĀnĀ veĀer sedla k rozeĀtené kníĀce nebo šla spát, musím sednout k poĀítaĀi a nĀco naĀukat. A kdyĀ¾ nedĀlám? Pak uklízím (p po šesti lidech je poĀ™ád co uklízet), Ā¾ehlím, vaĀ™ím, hraju si s dĀtma, obĀas se naskytne nĀjaký výlet nebo aspo procházka, taky koukám po internetu anebo bĀhám :-)) - ale to uĀ¾ jsem vlastnĀ psala....Víc toho (zatím) nĀjak nestíhám... Má "nejmocnĀjší zbraĀ"? Ha! To nevím... Dobrým vyprošĀřovákem jsou toustové chleby nebo rohlíky, namoĀené v rozšlehaném vajíĀku a osmahnuté, nebo tĀstovinový salát z vaĀ™ených tĀstovin, zakysané smetany, rajĀat a paprik. Ale na kolena spolehlivĀ kohokoli dostanu lososem v hoĀ™ĀiĀné omáĀce, k tomu fazolkové lusky zabalené do pršutu jako pĀ™íloha. A šlehaĀka s malinama jako dezert... No Ā™ekni, nepodlehla bys? Ale tys ode mn chtĀla napsat nĀco speciálního pro kudlanky - tak co tĀ™ebas tohle? A kdyĀ¾ uĀ¾, tak neskonĀím a budu pokračovat.... A budu, to slibuju, jenĀ¾e teĀ uĀ¾ musím konĀit - spĀchám: zapnout myĀku, vyprat prádlo, vyndat myĀku, povĀsit prádlo, pĀ™ebalit dĀti... Ale to pĀ™eci znáš.... MĀj se moc hezky, hlavnĀ pozdravuj všechny kudlanky, Jana bez dobrých domácích knedlíkĀ bylo jen ošizené VKZ. (pozn.red.: pĀ™iznávám, Ā¾e doposud jsem znala zkratku KZO, ale uznávám, stále vypisovat „knedlo-zelo-vepĀ™o"...) MĀj knedlíkový repertoár je skuteĀnĀ ohromující. Umím uvaĀ™it knedlíky rozvaĀ™ené, knedlíky oslizlé, knedlíky nedovaĀ™ené, pĀ™íliš tuhé nebo knedlíky sraĀené, bych si troufla konkurovat i výrobcĀm golfových a hokejových potĀ™eb. Jen ten správný nadýchaný kynutý houskový knedlík n ne trefit... ĀĀím to je, Ā¾e se obĀas (skoro pokaĀde) tĀsto pokouší nenápadnĀ splynout s okolní vroucí vodou (jeden kynutý knedlík po uvaĀ™ení a nakrájení pĀ™edstírá, Ā¾e je hokejový puk (coĀ¾ mu aĀ¾ na barevnou podobnost celker vychází), zatímco druhý ze stejného tĀsta, který se vaĀ™il pár minut po nĀm, se pokouší bĀt tak krásnĀ nadýchaný, a pĀ™íliš naloká horké vody a rozplyne se v ní? Mayday, mayday, mayday, toto je nouzové volání zoufalé kuchaĀ™k která ví, Ā¾e tam nĀkde v Ā™íší receptĀ musí existovat jeden, který pĀ™ekoná šizenou supermarketovou šíšku po všech stránkách.

Ano, takhle nĀjak to prý zaĀínalo... , a kníĀkou - kuchaĀ™kou, o kterou si v tĀchto dnech dokonce mĀĀ¾ete zasoutĀĀ¾i pro dceru - to pokračuje....

d@niela